

Aan dit besluit, dat, ter voldoening aan Art. 44 der statuten van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst, aan een referendum onderworpen en daarbij aangenomen is, heeft het *Hoofd-Bestuur* der Maatschappij, krachtens Art. 69 van het Huishoudelijk Reglement, zijn goedkeuring gehecht, zoodat het **bindend** is geworden.

De 1e Secretaris van de A. T. V.
LOUIS FRANK.

Fig. 1 stelt voor eene caviteit in een bovensnijtand, zoo geprepareerd dat de afdruk slechts in de richting naar palatinaal kan worden verwijderd.

Bij **fig. 2** kan de afdruk slechts naar labiaal worden uitgenomen.

Uit de figuren blijkt, dat bij A en B in beide gevallen veel gezond weefsel moet worden opgeofferd. Het verwijderen hiervan is dikwijls erg pijnlijk.

In beide gevallen kan slechts langs indirekten weg afdruk worden genomen, aangezien het overtollige goud van den matrix aan de labiale, respectievelijk palatinale vlakke van den tand het uitnemen van den afdruk langs direkten weg verhindert.

Fig. 3 stelt voor een andere manier van caviteitpreparatie voor eene approxinaal defect. De hoek tusschen axialen en cervicalen wand is scherp, tusschen axialen en incisalen wand is stomp. (Zie B en A).

Bij dezen caviteitspreparatie is slechts weinig separatie noodig.

De afdruk kan worden verwijderd in de richting als de pijl op fig. 4a aangeeft.

Fig. 4 stelt voor een doorsnede van een tand met het oog op de richting van de emailprisma's.

Bij **fig. 4a** ziet men hoe, door de voorgestelde caviteitpreparatie de richting van den emailrand ongeveer samenvalt met de richting der emailprisma's.

Fig. 5 stelt voor een doorsnede van een bovensnijtand met een disto-incisaaal defect.

Het niet voldoende ondersteunde incisale gedeelte (A—B) wordt verwijderd, en het aldus verkregen distale uiteinde van de snijvlakte gepolijst. We krijgen zodoende een tand waarvan A de disto-incisale hoek is.

In dezen tand wordt nu eene enkelvoudige proximale caviteit geprepareerd, die incisaaal reikt tot C. Op deze manier vervalt de zwakke incisale rand tusschen vulling en tand.

Fig. 1

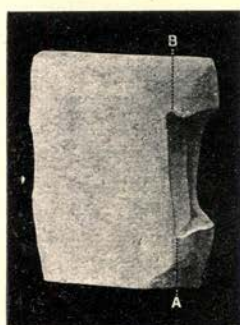

Fig. 2

Fig. 3

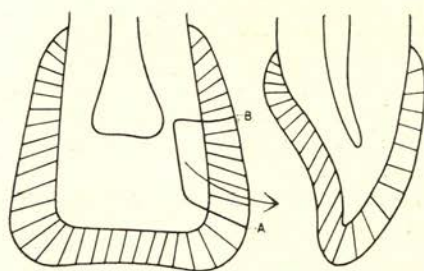

Fig. 4a

Fig. 4b

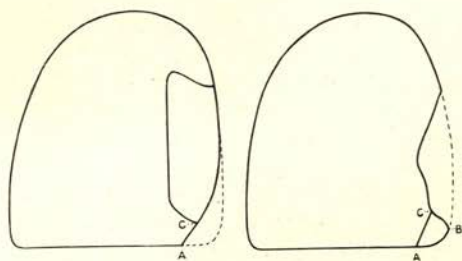

Fig. 5

Fig 6a en b stellen voor een bovensnijtand, waar, teneinde een mesio-incisale defect te herstellen de geheele snijvlakte bij de caviteit is ingenomen; figuur 6a stelt den tand voor van linguaal gezien, bij figuur 6b ziet men den tand van labinaal. De verankering is verkregen door een ondersnijding op de overgang tusschen axialen en cervicalen wand, welke ondersnijding op de figuur niet is aangegeven en een verdieping in den incisalen wand van den tand, door de letters E D aangeduid. Het gearceerde gedeelte op fig. 6b is goud, 't welk labiaal te zien komt, de rest van de vulling is aan den labialen kant porcelein.

Het linguale gedeelte der vulling bestaat geheel uit goud.

Fig 7 stelt voor de preparatie van een mesio-incisale defect van een bovensnijtand voor het plaatsen van een porceleinvulling. Het houvast is hier verkregen door den hoek tusschen axialen en incisalen wand vrij sterk te ondersnijden (B). Bij A is bovendien een veranker-ring gemaakt aan den linguale kant van den tand. De vorm van beide verankeringen maakt het mogelijk, dat de afdruk in mesio-incisale richting wordt uitgewenteld. Het incisale gedeelte van de caviteit is iets schuin geprepareerd, waardoor men ook op deze plaats eenigen weerstand krijgt tegen een druk van linguaal. De incisale hoek van den tand is hierdoor evenwel niet verzwakt.

De **figuren 8, 9 en 10** stellen vormen van caviteitpreparatie voor, overgenomen uit »Peckert: Konservierende Zahnheilkunde«.

Bij de caviteit, welk figuur 8 aangeeft is de hoofdfout, dat de labiale wand aan het incisale gedeelte is verzwakt. Bovendien krijgt men een lange rand tusschen porcelein en tand aan de snijvlakte, waar juist deze rand veel te lijden heeft. Deze manier van preparatie kan alleen uitgevoerd worden bij tanden met een dikke snijvlakte, welke slechts weinig aan den kauwdruk is blootgesteld.

Bij de caviteitpreparatie aangegeven door fig. 9 en fig. 10 is bovengenoemd bezwaar niet aanwezig. Het incisale gedeelte van den tand is voldoende stevig gebleven. Van de volgens deze methode geprepareerde caviteiten kan evenwel slechts langs indirecten weg afdruk worden genomen, waardoor, zooals Jenkins aangaf, de kans op verkleuring der randen tusschen tand en porcelein grooter is.

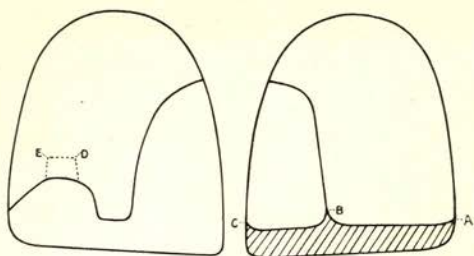

Fig. 6a

Fig 6b

Fig 7

Fig. 8

Fig. 9

Fig. 10

